

วันอาทิตย์ สัปดาห์ที่ 5 เทศกาลธรรมดา ปี C

(วันที่ 10 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 2019)

พี่น้องที่รัก ซีโมนและเพื่อนๆ ของท่านเป็นชาวประมงมืออาชีพ พวกเขาคุ้นเคยกับการทำงานในตอนกลางคืน และขายปลาที่พวกเขาจับได้ในตอนกลางวัน ปรกติแล้วในตอนกลางคืนปลามักจะมาในบริเวณน้ำตื้นเพื่อหาอาหาร ซีโมนเป็นชาวประมงที่มีความชำนาญคนหนึ่ง ท่านรู้ว่าปลาเค็มนที่อยู่ในน้ำตามสภาพอากาศที่แตกต่างกันอย่างไรและเมื่อไหร่ ท่านสะสมประสบการณ์ของการจับปลาหลายปี แน่نون ท่านประสบทั้งค่าคืนที่จับปลาได้มากและค่าคืนที่ล้มเหลวจับอะไรไม่ได้เลย

ค่าคืนที่ท่านมาเป็นอีกค่าคืนแห่งความล้มเหลว ท่านและเพื่อนของท่านทำงานหนักเป็นเวลาหลายชั่วโมงระหว่างกลางคืน แต่จับปลาไม่ได้แม้แต่ตัวเดียว เวลานี้พวกเขาเหนื่อยอ่อน หหมดแรง และรู้สึกผิดหวังมากๆ ในช่วงเวลาแห่งความเหน็ดเหนื่อยและผิดหวังนี้เองที่ลูกช่างไม้ซึ่งผู้มีความเชี่ยวชาญในศิลปะการจับปลาว่า **“จงแล่นเรือออกไปที่ลึกและหย่อนอวนลงจับปลาเถิด”** (ลก 5:4)

ดูเหมือนว่าคำสั่งของลูกช่างไม้ไม่สอดคล้องกับประสบการณ์ของชาวประมงเอาเสียเลย การหย่อนอวนจับปลาตอนนี้ไม่ใช่เวลาเหมาะ เพราะในเวลากลางวันปลาจะหลบอยู่และว่ายน้ำเล่นในน้ำที่ลึกมากกว่าเพียง **“ที่ลึก”** ซึ่งพระเยซูเจ้าสั่งซีโมนให้หย่อนอวนลงไปเสียอีก ยิ่งกว่านั้น พวกเขาเหนื่อยแทบจะขาดใจอยู่แล้ว อย่างไรก็ตาม ชาวประมงยอมรับคำสั่งของลูกช่างไม้ ผลที่ตามมาคือพวกเขาสามารถจับปลาได้เต็มสองลำเรือ จับได้มากจนเรือเกือบจม ซีโมนจับปลาได้จำนวนมากในที่ลึกของทะเลสาบ แต่ลูกช่างไม้จับหัวใจของซีโมน ทั้งนี้เพราะว่าซีโมนได้เห็น **“พระหัตถ์ของพระเจ้า”** ในการจับปลาครั้งนั้นและในเวลาเดียวกันท่านมองเห็นตนเองว่าเป็น **“คนบาป”** (ลก 5:8) ท่านรู้สึกว่าคุณเองไม่เหมาะสมเมื่ออยู่ต่อหน้าอำนาจที่ยิ่งใหญ่ของพระเยซูเจ้า

จากนั้นชาวประมงขอร้องลูกช่างไม้ว่า **“โปรดไปจากข้าพเจ้าเสียเถิด พระเจ้าข้า เพราะข้าพเจ้าเป็นคนบาป”** (ลก 5:8) แต่ลูกช่างไม้ไม่ยอมรับคำขอของชาวประมง ทั้งนี้เพราะพระองค์เสด็จมาในโลกนี้เพื่อแสวงหาคนบาป **“เราไม่ได้มาเพื่อเรียกคนชอบธรรม แต่มาเพื่อเรียกคนบาปให้กลับใจ”** (ลก 5:32) ซีโมนโศกเศร้าที่บนอบต่อคำสั่งของพระเยซูเจ้า ท่านจึงสามารถจับปลาได้จำนวนมาก แต่ท่านยังโศกเศร้ามากกว่านั้นอีก เมื่อพระเยซูเจ้าไม่ยอมทำตามคำขอร้องของท่านที่ให้จากท่านไป เพราะถ้าเป็นอย่างนั้น ชีวิตที่เหลือของท่านคงเป็นชีวิตที่น่าสงสาร ปรากฏจากพระเยซูเจ้า ท่านคงจมปลักอยู่กับชีวิตเก่าๆ กลางท้องทะเลสาบ หายปลาเลี้ยงชีพไปวันๆ ความล้มเหลวในงานที่เรามีความชำนาญ ในแง่หนึ่ง เป็นเสียงเรียกของพระเจ้าให้เรากลับใจและมีความสุขภาพต่อมตน ในความรู้สึกว่าตนเองอ่อนแอเช่นนี้แหละที่พระเจ้าทรงเผยแสดงพระองค์เองแก่เราและประทานแสงสว่างแก่เราเพื่อเราจะตระหนักว่าจริงๆ แล้วเราเป็นอะไร อะไรคือตัวตนที่แท้จริงของเรา

ซีโมนมีประสบการณ์ที่คล้ายกันนี้อีกครั้งหนึ่งเมื่อท่านเดินบนน้ำตามคำเชื้อเชิญของลูกช่างไม้ การเดินบนน้ำเป็นบางสิ่งที่ท่านไม่สามารถทำได้ด้วยตนเอง แม้ว่าท่านมีความชำนาญ คุณเคยและคลุกคลีอยู่กับน้ำ อยู่กับการเคลื่อนที่และทำงานในทะเลสาบเกือบตลอดชีวิตที่ผ่านมาของท่านก็ตาม สัจธรรมอันหนึ่งที่เราได้รับจากเรื่องราวของนักบุญเปโตรหรือซีโมนในพระวรสารวันนี้คือ **“ยิ่งเราอยู่ใกล้พระเจ้ามากเท่าใด เราก็จะยิ่งรู้สึกว่าเป็นคนบาปมากขึ้นเท่านั้น”**

เรื่องราวเกี่ยวกับการที่พระเจ้าทรงเรียกและเลือกให้อิสยาห์เป็นประกาศกของพระองค์ที่เราเพิ่งรับฟังในบทอ่านแรกวันนี้เป็นตัวอย่างที่ดีในเรื่องนี้ ประกาศกอิสยาห์ได้เห็นนิมิตเกี่ยวกับความยิ่งใหญ่ของพระเจ้าและท่านรู้สึกกลัวมากขณะที่ท่านได้สัมผัสความศักดิ์สิทธิ์และพระสิริรุ่งโรจน์ของพระเจ้า ท่านตระหนักว่าตนเองและเพื่อนร่วมชาติของท่านเป็นคนบาป **“วิบัติจงเกิดแก่ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าพินาศแล้ว เพราะข้าพเจ้าเป็นคนริมฝีปากมีมลทิน อาศัยอยู่ในหมู่ชนชาติริมฝีปากมีมลทิน”** (อิสยาห์ 6:5) ปรกติแล้ว เราจะเห็นจุดต่างพร้อมกันเสื้อผ้าสีขาวได้อย่างชัดเจนมากกว่าสีอื่นๆ เราต้องการแสงสว่างที่สุกใสเพื่อมองเห็นตัวและอ่านอักษรสีดำที่พิมพ์บนหนังสือได้อย่างง่ายขึ้น สิ่งที่ตรงกันข้ามกันมักจะปฏิเสธกันและกัน ความศักดิ์สิทธิ์และความผิดบาปไม่สามารถไปด้วยกันได้ ดังนั้น จึงไม่ใช่เรื่องแปลกเลยเมื่ออยู่ต่อหน้าความศักดิ์สิทธิ์ของพระเป็นเจ้า มนุษย์จะรู้สึกว่าเป็นคนบาป อ่อนแอและมีจุดบกพร่องหลายอย่าง

อับราฮัมรู้สึกว่าเป็นเพียง **“ฝุ่นผงและขี้เถ้า”** (ปฐมกาล 18:27) เมื่อท่านกำลังพูดกับพระเจ้าโดยตรงเพื่ออ้อนวอนพระองค์ให้ละเว้นชีวิตของผู้ชอบธรรมในเมืองโสโดม ในทำนองเดียวกันโมเสสรู้สึกว่าเขาเองต่ำต้อยต่อหน้าพุ่มไม้ที่กำลังลุกไหม้อยู่ ก่อนที่จะถูกส่งออกไปเพื่อทำพันธกิจที่ได้รับมอบหมาย ท่านทั้งสองตระหนักถึงความไม่เหมาะสมของตนเองเมื่ออยู่ต่อหน้าองค์พระผู้ศักดิ์สิทธิ์ อย่างไรก็ตาม พระเจ้าทรงชำระล้างความผิดบาปจากริมฝีปากของประชากรของพระองค์และทรงให้อภัยซาโล ซีโมนและทุกคนที่ยอมรับว่าตนเองเป็นคนบาป

พี่น้องที่รัก ถ้าเราอ่านชีวประวัติของนักบุญต่างๆ เราจะทราบว่าพวกท่านล้วนมีประสบการณ์เกี่ยวกับการตระหนักถึงความผิดบาปของตนเอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อพวกท่านมีความก้าวหน้าในชีวิตภายในมากขึ้นเรื่อยๆ และบรรลุถึงความเป็นหนึ่งเดียวกับพระเจ้า คุณแม่เทเรซาแห่งกัลกัตตา รวมทั้งนักบุญเทเรซาแห่งอาวีลาและเทเรซาแห่งลีซีเออ พวกท่านล้วนสวดภาวนาความผิดบาปของตนด้วยใจสุภาพถ่อมตน จำไว้เสมอว่า **“ยิ่งเราอยู่ใกล้พระเจ้ามากเท่าใด เราก็จะยิ่งรู้สึกว่าเป็นคนบาปและอ่อนแอมากขึ้นเท่านั้น”** เมื่อเรารู้สึกว่าความผิดบาปของเราในแต่ละวันกลายเป็นภาระหนักขึ้นเรื่อยๆ เราควรระลึกว่าพระเยซูเจ้าพร้อมและเต็มใจให้อภัยเราเสมอ เพราะพระองค์เสด็จมาในโลกนี้เพื่อช่วยเราคนบาปทุกคน **ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน**